

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Fidesz – Magyar Polgári Szövetség
Képviselőcsoportja

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: K/16162.

Érkezett: 2005 MAJ 18.

Írásbeli kérdés

Dr. Szili Katalin
az Országgyűlés elnöke részére
Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

„Miért nincs már támogatás a szűnyogirtásra?” címmel a Házsabály 90. §-a alapján írásbeli kérdést kívánok benyújtani **Dr. Kolber István regionális fejlesztésért és felzárkóztatásért felelős tárca nélküli miniszterhez.** A kérdésre a választ írásban kérem.

Tisztelt Miniszter Úr!

A Szigetköz – hiába az ellenkező véleménnyel – a jelenleg működő kormányának a háta mögé került. Nem „hátszeles” a térség, ahogy ígérték a kampány során, hanem csak szeles, de ez adottság ehhez nem kell kormányzati segítség.

A károktól, a lehetőség elmulasztásától kezdve mindent elismernek, elfogadnak, csak éppen semmit nem kívánnak tenni a helyzet megváltoztatásáért.

Kezdhethetnénk ott, hogy a nemzeti park ígéretéből már semmi sincs, hiába 2002-ben elkészített megvalósíthatósági tanulmány és az akkor rendelkezésre álló pénzügyi keret. A helyette ígért natúrparkról se hallani, aminek személy szerint örülök, mert a tájat nem lehet ennyire lefokozni, de mint hozzáállás ez is mutatja, hogy mi is a helyzet.

Semmit nem tudunk elérni a hátrányos térség besorolásnál sem. Ez azért nem volt lehetséges, mert ezt a besorolást mutatókhoz kötik, amelyek még – hála Istennek – így is némileg kedvezőbbek, mint a hátrányos térség jellemzői. Csakhogy nem ez a lényeg, mert ez a táj kiemelkedő értéket és kiemelkedő mutatókat produkált az elterelés előtt. Márpedig ehhez kell viszonyítani, hogy mi vészett el, és ahhoz képest milyen hátrány érte az itt élőket. Ezt akár törvénymódosítással is rendezni lehet, hogy minden olyan térség, amely korábbi önmagához képest bizonyos mértékű hátrányt szenvedett el, az is tartozzon a hátrányos települések közé, még akkor is, ha a mutatók alapján nem sorolható be. Ekkor ugyanis az ott élők jelentős pozícióvesztést élhetnek át és korábbi befektetéseik, fejlesztéseik vagy nem térülnek meg, vagy csak hosszú idő után.

A Szigetköz mindenben megfelel az érzékeny területek közé tartozás kritériumának. Ez igaz lett volna az elterelés nélkül, de az elterelés miatt ez még fokozottan megállja a helyét. Ezt elsősorban – a felbecsülhetetlen értékű – felszínalatti

ivóvíz kincs indokolja. Arról nem is beszélve, hogy ezen kategóriába tartozás esetén az EU-s források jelentős része is elérhető lenne az itt élők számára.

A Szigetköz háttérbe kerülését jól jellemzi, hogy a kormányzatnak fogalma sincs milyen értékek jöttek létre és működnek – minden nehézség ellenére – még ma is a térségben. A teljes rehabilitáció és károk megszüntetése esetén ez megháromszorozódna és egy egyedülálló vízi paradicsom lenne kialakítható. A turizmus különböző formái még így is sok embert vonzanak hazánkból és külföldről is. Ezt kívánja most a kormány- drasztikusan – visszametszeni – amikor a korábbi évek szűnyogirtási támogatását nem kívánja tovább biztosítani.

Végül, de nem utolsó sorban, hiszen hosszan lehetne még sorolni az elmaradt ígéreteket, miért gondolják, hogy a több pénzt a térségben szlogen helyett az itt élők nem érzik pontosan, hogy a korábbi évek támogatásának a fele se érkezett le a térségbe.

Tisztelt Miniszter Úr!

Miért szüntették meg az eddigi támogatást a szűnyogirtásra?

Tisztelettel várom előremutató és a megoldást segítő válaszát.

Budapest, 2005. május 17.

Dr. Pap János